

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **Centrum pro podporu občanů**, organizační jednotka občanského sdružení Arnika, o.s., se sídlem v Praze 3, Chlumova 17, zastoupeného JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem v Praze 2, Slavíkova 23/1568, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2009 č.j. MSK 201168/2008, ve věci povolení kácení dřevin,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 30.1.2009 č.j. MSK 201168/2008 se pro vady řízení **z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7.760,- Kč ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ondřeje Tošnera, advokáta se sídlem v Praze 2, Slavíkova 23/1568.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2009 č.j. MSK 201168/2008, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 13.10.2008 č.j. OŽP/10934/08/SE/16, jímž bylo mj. povoleno kácení dřevin specifikovaných ve výroku 1. tohoto rozhodnutí v rámci stavby „Rekonstrukce zpevněných ploch na ulicích Alšově, Budovatelské, Čs. exilu, Kopeckého, Urxově v Ostravě-Porubě včetně vybudování parkovišť – ulice M. Kopeckého“.

Žalobce namítl, že podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody) lze vydat povolení ke kácení dřevin pouze ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. V posuzované věci správní orgány obou stupňů nezjišťovaly u té které ke kácení navržené dřeviny závažný důvod pro její kácení ve vztahu k jejímu funkčnímu a estetickému významu. Správní orgán povolil pokácení převážné většiny k pokácení navrhovaných dřevin, aniž by zkoumal a relevantním způsobem hodnotil jejich stav, význam a důvody ke kácení. Tuto vadu neodstranil ani žalovaný svým rozhodnutím. Ke kácení bylo sice navrhováno velké množství stromů a keřových porostů, to však nezabývá správní orgán povinností zabývat se důvody ke kácení jednotlivých dřevin. Správní orgány obou stupňů však postupovaly tak, že shromáždily rozličné důvody kácení, aniž by se zabývaly tím, jaké důvody jsou dány u té které konkrétní dřeviny. Důvody posuzovaly ve vztahu ke všem dřevinám jako celku a navíc je nepoměřovaly s funkčním a estetickým významem předmětných dřevin. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze seznat důvody: špatný zdravotní stav, konkurence hodnotnějším dřevinám, realizace stavby, zastiňování obytných místností, není však zřejmé, k jakým dřevinám se tyto důvody vztahují. Tímto postupem došlo k tomu, že bylo povoleno odstraňování stromů a keřů, u nichž žádný závažný důvod ke kácení dán není a jejichž zdravotní stav je dobrý. Správní orgány obou stupňů nevážily funkční a estetický význam dřevin na straně jedné a důvody pro jejich kácení na straně druhé. Podle žalobce právě z důvodu realizace parkovacích míst mají být vykáceny nejkvalitnější stromy v dané lokalitě. Budování parkovacích míst však nelze považovat za závažný důvod pro kácení minimálně u stromů s velmi dobrým zdravotním stavem či dobrým zdravotním stavem. Důvody ke kácení mohou mít různou relevanci u té které dřeviny v závislosti na jejím funkčním a estetickém významu, jejichž vyhodnocení však provedeno nebylo. Pod tímto uvozením je uveden pouze soupis dřevin s jejich charakteristikou (obvod kmene, popis dřeviny a její stav), nikoliv funkční a estetické vyhodnocení dřevin jednotlivě i jako celku. Bylo tak povoleno plošné pokácení a odstranění velkého množství dřevin (113 ks stromů a 451 m² keřového porostu), a to ve městě, kde mají nenahraditelnou hygienickou, estetickou a ekologickou funkci. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 21.8.2008 sp. zn. 4 As 20/2008, kde se NSS vyjádřil k otázce posuzování estetického a funkčního významu dřevin. Žalobce označil napadené rozhodnutí žalovaného za vnitřně rozporné, neboť nezpochybňuje estetický a funkční význam dřevin, avšak jejich kácení povoluje, a to i u těch, které jsou v dobrém zdravotním stavu a nejsou dány natolik závažné důvody k jejich kácení. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou podle něj vydána v rozporu s ust. § 8 zákona o ochraně přírody. Současně označil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů za nepřezkoumatelná pro rozpor s ust. § 68 odst. 3

zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), neboť z jejich obsahu není zřejmé, jaký závažný důvod ke kácení je dán u té které dřeviny a zda a jak bylo provedeno funkční a estetické vyhodnocení významu těchto dřevin jak jednotlivě, tak jako celku. Rovněž není zřejmé, jak bylo s případným zjištěným významem dřevin naloženo, tj. jak byl poměřován s důvody pro jejich kácení. Z odůvodnění rozhodnutí tak není zřejmé, jak byly uvedené zákonné podmínky pro povolení kácení posouzeny, z jakých skutkových okolností přitom bylo vycházeno a jaké závěry byly vzaty za nepochybně zjištěné. Vyslovení úsudku o těchto zjištěních a posouzení právního významu těchto skutečností, jakož i jakými úvahami byl při jejich hodnocení správní orgán veden, zcela absentují.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že trvá na zákonnosti a věcné správnosti napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobní tvrzení jsou fakticky totožná s důvody, které žalobce uváděl již v odvolání. Hlavním důvodem pro pokácení dřevin, a to důvodem závažným ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody, bylo vydání stavebního povolení č. 14/08/dopr., které nabylo právní moci dne 29.8.2006, což je jako důvod uvedeno na str. 8 a 10 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a tento důvod koresponduje se závěry rozsudku NSS ze dne 21.8.2008 č.j. 4 As 20/2008-84, kde NSS vyslovil, že závažný důvod pro pokácení dřevin spočívající v plánované výstavbě, může být dán v okamžiku, kdy nabude právní moci územní rozhodnutí o umístění stavby. Jestliže v posuzované věci již bylo vydáno stavební povolení a proběhlo územní řízení, je dán závažný důvod pro pokácení dřevin. Dále žalovaný uvedl, že realizovaná stavba je realizována na základě potřeby upravit a zmodernizovat veřejné prostranství kolem zástavby předmětných ulic v husté aglomerační zástavbě tak, aby odpovídala urbanizačním záměrům a současným potřebám k obývání. Původní uzpůsobení chodníků, veřejného osvětlení a též i prostoru pro zeleň a parkovací místa již nevyhovuje současným potřebám na kvalitní bydlení v této části města a je potřebné je proto upravit. Tyto důvody byly probírány v rámci územního řízení a následného řízení o povolení stavby, kdy se k těmto otázkám mohl žalobce vyjadřovat. Žalovaný dále uvedl, že stavba je realizována ve veřejném zájmu a je nutné provést i sadovnické úpravy tak, aby stromy mohly lépe prosperovat v městské zástavbě a současně dokázaly odolávat případným klimatickým výkyvům, které se poslední dobou objevují, jako jsou prudké vichřice, které dokáží vyvracet vzrostlé stromy a způsobit škody na majetku, případně zranění kolemjdoucích nebo i jejich usmrcení. Je veřejným zájmem upravit dřeviny tak, aby byly lépe schopny odolávat těmto přírodním katastrofám. K posouzení estetičnosti a funkčnosti dřevin, jež budou stavbou přímo dotčeny, žalovaný uvedl, že bylo provedeno místní šetření a ohledání na místě samém, správní orgán se seznámil se stromy a dospěl na základě vjemů z ohledání na místě k posouzení estetického a funkčního významu předmětných dřevin, a to na základě svých odborných znalostí. Z přímého posouzení s následným popisem jednotlivým dřevin v protokolu dosáhl jejich přímé konkretizace a dospěl následně k závěru, že je nutné kvůli stavbě dát souhlas k jejich pokácení. Žalobce mohl následně obejít jednotlivé dřeviny a seznat důvody, pro které je shledává natolik hodnotné, že by měly být zachovány. S těmito námitkami by se pak musel správní orgán I. stupně vypořádat v rozhodnutí. Správní orgán I. stupně specifikoval jednotlivé stromy i v rozhodnutí a nedospěl k závěru, že je u některého nutno postupovat jinak než tak, že funkční a estetický význam není významnější, než je závažnost důvodu pro jejich pokácení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím ze dne 17.7.2006 č.j. OPVVAŽP/1564/06/Čer-79 bylo vydáno stavební povolení na stavbu stavební úpravy vedené pod názvem „Rekonstrukce zpevněných ploch na ulicích Alšově, Budovatelské, Čs. exilu, Kopeckého, Urxově včetně parkovišť v Ostravě-Porubě“. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.8.2006. Dne 11.6.2008 podal Úřad městského obvodu Poruba žádost o povolení ke kácení dřevin u Magistrátu města Ostravy, odboru ochrany životního prostředí (dále jen správní orgán I. stupně). Oznámením ze dne 7.7.2008, doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 8.7.2008, oznámil žalobce svou účast ve správním řízení v souladu s ust. § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody. Dne 19.8.2008 provedl správní orgán I. stupně místní šetření, o němž sepsal „Protokol z ústního jednání a provedení vyhodnocení funkčního a estetického významu dřeviny podle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody“ č.j. OŽP/10934/08/SE. Protokol obsahuje specifikaci dřevin systematicky uspořádanou podle parcelních čísel pozemků, na nichž se dřeviny nacházejí. Specifikace vypovídá údaje o obvodu kmene dřeviny, stavu vitality, situování v místě, a to, zda bude nahrazena náhradní výsadbou a jaký je její zdravotní stav (velmi dobrý, dobrý, průměrný nebo špatný). Poté, co byly uvedeným způsobem specifikovány všechny dřeviny, bylo do protokolu shrnuto, že uvedené dřeviny nelze při realizaci uvedené stavby zachovat. Dále se ve spise nachází propočet náhradní výsadby za ekologickou újmu vzniklou vykácením dřevin rostoucích v k.ú. Poruba v rámci uvedené stavby ze dne 22.8.2008. Dne 28.8.2008 bylo oznámeno zahájení správního řízení účastníkům řízení. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 13.10.2008 č.j. OŽP/10934/08/SE/16 bylo povoleno kácení dřevin specifikovaných ve výroku 1. tohoto rozhodnutí s uvedením, že se tak děje v rámci již shora specifikované stavby. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že vyhodnotil funkční a estetický význam dřevin, jejichž kácení je požadováno, přičemž zopakoval specifikaci dřevin stejným způsobem, jako byla provedena v protokolu ze dne 19.8.2008 a dále uvedl, že dřeviny, jejichž kácení je povoleno, jsou ve špatném zdravotním stavu či konkurují hodnotnějším dřevinám nebo je nelze z důvodu realizace stavby, jejíž součástí je i objekt sadovnických úprav, zachovat. Dále pak na str. 9 napadeného rozhodnutí v souvislosti s vypořádáním se s námitkou žalobce č. 3 (nutnost doplnit zdůvodnění kácení dřevin) uvedl, že důvodem je komplexní rekonstrukce ulice, aby byla zajištěna dobrá průjezdnost komunikace a obnova zeleně z důvodu zajištění její dlouhodobé bezkolizní funkčnosti, v čemž spatřuje závažný důvod ke kácení dřevin. Dále zdůraznil, že připomínky ke stavbě včetně návrhu kácení dřevin v rámci stavby, je nutno uplatnit v rámci územního, resp. stavebního řízení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, který v odůvodnění uvedl, že pro posouzení stávající vzrostlé zeleně byly jednotlivé dřeviny hodnoceny z hlediska funkčního a estetického významu, perspektivnosti s ohledem na zdravotní stav. Důvodem kácení dřevin není pouhá realizace parkoviště, ale celková rekonstrukce území, tj. zeleně, chodníků i osvětlení. Stavbou nedochází ke snižování podílu vegetace při nové stavbě, neboť ta bude nahrazena novou výsadbou perspektivnějších dřevin (str. 3 poslední odstavec napadeného rozhodnutí). Dále žalovaný uvedl, že pro posouzení stávající vzrostlé

zeleně byl proveden dendrologický průzkum, v rámci kterého byly jednotlivé dřeviny hodnoceny z hlediska funkčního a estetického významu, perspektivnosti s ohledem na zdravotní stav.

Podle ust. § 8 odst. 1 věty první a druhé zákona o ochraně přírody ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalobce v žalobě formuloval dvě žalobní námitky, jednak, že z napadeného rozhodnutí není seznatelný závažný důvod ke kácení dřevin a jednak, že nebylo provedeno funkční a estetické vyhodnocení významu dřevin, o jejichž pokácení bylo rozhodnuto.

K první z žalobních námitek krajský soud uvádí, že ve správních rozhodnutích obou stupňů je jako důvod pro vykácení dřevin uvedena realizace stavebních úprav spočívající v rekonstrukci zpevněných ploch v dané lokalitě. Napadené rozhodnutí však, stejně jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zcela postrádá úvahu o závažnosti tohoto důvodu ve vztahu k dotčeným dřevinám. *Podle konstantní judikatury NSS ust. § 8 odst. 1 věty druhé zákona o ochraně přírody svěruje orgánu ochrany přírody při rozhodování, zda povolí kácení dřevin, správní uvážení, správní orgán má tedy určitý prostor pro vlastní úvahu a tuto skutečnost musí správní soudy respektovat. Dané ustanovení však zároveň stanoví meze takové úvahy. Pro povolení kácení dřevin musí existovat závažné důvody a musí mu předcházet vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Z rozhodnutí orgánu ochrany přírody tak musí být patrné, jakou úvahou se správní orgán při posouzení těchto otázek řídil a zda význam těchto dřevin na straně jedné i závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé, dostatečně zhodnotil (srov. rozsudek NSS ze dne 26.10.2007 č.j. 4 As 10/2007-109, www.nssoud.cz).* V posuzované věci, jak již bylo shora uvedeno, není z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zřejmé, jakým způsobem hodnotily závažnost důvodu pro pokácení dřevin. Nelze akceptovat stanovisko žalovaného, že závažnost důvodu je dostatečně vyjádřena na str. 8 a 10 správního rozhodnutí I. stupně. Na str. 8 prvostupňového rozhodnutí je pouze konstatováno, že dřeviny, jejichž kácení bylo povoleno, jsou ve špatném zdravotním stavu či konkurují hodnotnějším dřevinám nebo je nelze z důvodu realizace stavby zachovat a na str. 10 je pouhá faktická zmínka o existenci stavebního povolení. Text uvedený na str. 9 až 10 správního rozhodnutí I. stupně nelze vůbec hodnotit jako úvahu správního orgánu k závažnosti důvodu pro vykácení dřevin, neboť se jedná o vypořádání se s odvolací námitkou žalobce. Odkaz žalovaného učiněný ve vyjádření k obsahu žaloby na tuto část odůvodnění správního orgánu I. stupně je tedy zcela nepřipadný. Lze shrnout, že správní orgány obou stupňů pouze velmi kusým konstatačním způsobem označily za závažný důvod pro vykácení dřevin samotnou realizaci stavby. Takový postoj správních orgánů ke stěžejní otázce rozhodování podle ust. § 8 odst. 1 věty druhé zákona o ochraně přírody je nutno označit za velmi zjednodušený. Pokud by totiž jako

závažný důvod pro vykácení dřevin postačovala samotná existence pravomocného stavebního povolení, pak by vůbec řízení ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody nemuselo proběhnout a povolení ke kácení dřevin by bylo nadbytečné. Je nepochybné, že existence pravomocného stavebního povolení je důvodem k tomu, aby řízení o povolení kácení dřevin bylo zahájeno, zůstává však přitom povinností orgánu ochrany přírody vyhodnotit závažnost tohoto důvodu ve smyslu ust. § 8 odst. 1 věty druhé zákona o ochraně přírody z odborného hlediska orgánu, jehož povinností je chránit přírodu a krajinu, což se v posuzované věci nestalo. K podstatně podrobnější úvaze žalovaného o závažnosti důvodu pro kácení dřevin, které rekonstrukce uvedené lokality představuje, obsažené ve stanovisku k obsahu žaloby, krajský soud nemohl přihlídnout, neboť tato úvaha není součástí správního spisu ani napadeného rozhodnutí (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 18.9.2003 č.j. 1 A 629/2002-25, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 73/2004). Krajský soud tedy shledal tuto žalobní námitku důvodnou.

Ve vztahu k druhé žalobní námitce krajský soud především považuje za nutné vyjádřit nesouhlas s názorem žalovaného, že k vyhodnocení dřevin z hlediska funkčního a estetického došlo Protokolem ze dne 19.8.2008. Obsah tohoto protokolu je výlučně konstatačního charakteru ve vztahu ke konkrétním dřevinám, ale k jejich vyhodnocení z obou uvedených kritérií – funkčního a estetického vůbec nedošlo. V závěru protokolu je pouze bez dalšího uvedeno, že uvedené dřeviny nelze při realizaci zamýšlené stavby zachovat. Pokud zákon ukládá orgánu ochrany přírody povinnost provést vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin, je nutno ji chápat jako odborné posouzení obou těchto kritérií specializovaným správním orgánem vycházející z jeho odborných znalostí. K takovému vyhodnocení však v posuzované věci nedošlo, když shora citovaný protokol ze dne 19.8.2008 je z hlediska zmiňovaných kritérií zcela bezobsažný, neboť obsahuje pouze konstatační část. Pokud správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích tvrdí opak, je tento jejich závěr v rozporu z obsahem správního spisu. Pro faktickou absenci funkčního a estetického vyhodnocení významu dřevin nemohlo dojít ani k porovnání významu dřevin na straně jedné a závažnosti důvodů pro jejich pokácení na straně druhé, jak má na mysli již citovaný rozsudek NSS ze dne 26.10.2007 č.j. 4 As 10/2007-109. Pro úplnost krajský soud podotýká, že lze souhlasit s názorem žalobce, že vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin nelze provést plošně vůči všem dotčeným dřevinám, když z jejich popisu vyplývá rozmanitost jejich velikosti, stáří, vitality atd. Také druhou žalobní námitku proto shledal krajský soud důvodnou.

Na základě uvedeného je tedy postup správních orgánů podle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody nepřezkoumatelný a správní orgány porušily také ust. § 68 odst. 3 správního řádu, jak správně namítl žalobce, neboť: *„Obsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 4 a správní orgán musí uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil. Nepostačuje tedy, aby správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl pouhý soupis podkladů pro rozhodnutí, byť by šlo o soupis úplný, ale musí uvést, jakým způsobem tyto podklady hodnotil a jaký přikládal jednotlivým podkladům význam a proč činil právě tak. Správní orgán musí v odůvodnění dále uvést, jakými úvahami se řídil při výkladu právních předpisů, které na rozhodovanou věc aplikoval a na jejichž základě rozhodnutí vydával. Ani v tomto případě tak, jako u podkladů rozhodnutí, nepostačuje pouhá rekapitulace právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení, ale je třeba uvést konkrétní důvody, proč byly aplikovány právě dané předpisy a proč byly*

aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí. Úvahy správního orgánu související s aplikací právních předpisů na rozhodovaný případ jsou ještě důležitější v případě, kdy se rozhodnutí vydává na základě správního uvážení nebo na základě tzv. neurčitých právních pojmů; v těchto případech je třeba na odůvodnění rozhodnutí a rozbor úvah, které správní orgán vedly k přijatému řešení, klást zvláštní důraz, jinak hrozí zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vzhledem k nedostatku důvodů.“ (JUDr. Josef Vedral, Ph.D., Správní řád komentář, BUVA POLYGON, Praha 2006, str. 406). Právě absence úvahy správních orgánů v souvislosti s aplikací ust. § 8 odst. 1 věty druhé zákona o ochraně přírody, když se zde jedná o případ vydání rozhodnutí na základě správního uvážení, způsobila v posuzované věci nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správních spisech a vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.). Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplacení soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a nákladů spojených s právním zastoupením, a to celkem za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč, a to podle ust. § 6, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Odměna právního zástupce žalobce byla zvýšena v souladu s ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je povinen odvést státu podle zvláštního předpisu, takže celkově činí odměna právního zástupce částku 5.760,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30-ti dnů (srov. ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 160 odst. 1 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatil náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 2.12.2010

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu